

Sport

Levél Szombathelyre.

A »Vasvármegye« március 6-iki számában Lingauer Albin országgyűlési képviselő tollából »Néhány tájékoztató sor« címen hosszú cikk jelent meg, amely a legutóbbi szombathelyi Sabária-Bástya mérkőzésről írott tudósítással foglalkozik. A mai napon a következő levelet küldöttem el Szombathelyre a »Vasvármegye«, illetve Lingauer Albin címére.

Mélyen tisztelt Főszerkesztő Uram! Igen tisztelt Képviselő Ur!

Nem a sajtótörvény 20-ik paragrafusára való hivatkozással, de apellálva arra az európai hangra, amely kötelez mindenkit, — a politikai ellenfeleket éppen úgy, mint a sportellenfeleket — és amely megnyilvánult ugy Főszerkesztő Ur levelében, mint a Sabária becsült és lelkes vezetésével való érintkezésben is, — az európai szokásokra apellálva és a remélhető és szétnemtephető jóviszonyra, kérem méltóztassék néhány soromnak helyt adni nagybecsű lapjában, hiszen ez szerény válasz Főszerkesztő Urnak hozzám csak most eljutott március 6-án megjelent »Néhány tájékoztató sor«-ára.

Főszerkesztő Uram, ellenfelek vagyunk — de nem ellenségek —, amikor a piros-fekete, illetve a kék-sárga színekről van szó. Nem is baj ez, hiszen a rivalizálás fokozza a teljesítményeket és az eredményeket. Főszerkesztő Uram bizonyára nagyon a szívében viseli a kék-sárga színek diadalát, — méltóztassék megengedni, hogy én a piros-fekete színek győzelmének szolgálatába állítsam tolamat. Bevallom, nem tudtam akkor sem objektív tudósítást haza küldeni, amikor Párisban a Stade de Paris-ban tízezer magyar könnye eredt meg az érthetetlen és még ma is megfoghatatlan egyiptomi csapás nyomán. Meg vagyok győződve arról, hogy Főszerkesztő Uram ugyancsak ilyen könnyes fájdalom tudósítást küldött volna haza az ember-sűrűs gigászi vadonból. És — természetesen — a legutóbbi szombathelyi vereség után sem irtam objektív riportot, csupán szubjektív vallomásokot. Meggyőződésem, hogy a magasabb szellemben értelmezett újságírónak nemcsak az események szürke megrögzítése a hivatása. A magamfajta embernek is vannak impressziói, benyomásai, sőt lírai megfigyelései is. Méltóztassék reám vetni az első követ, ha nem ismeri el, hogy a riporter ember is.

Főszerkesztő Uram, nem veszem sorra »Tájékoztató sorainak« egyes passzusait. Minek. Don Quixote óta meddők a szélmalomharcok. Csak lerögzíték néhány adatot.

Lehet, hogy el vagyok maradva a modern filmfényképezés terén, de még sohasem láttam, nem is hallottam, hogy éjszakának idején, minden mesterséges fény nélkül, gyors, mozgalmasság eseményekről filmfelvételeket lehetne készíteni. Főszerkesztő Ur nyilván téved, amikor azt írja, hogy az ominózus filmen látni lehet a szombathelyiek szombat esti állomási fogadását. Még kevésbé a nyájas arcokat, vagy éppen a barátságos üdvözléseket. Tévedni méltóztatik, a filmen nincsen semmiféle rész az éjszakai — tíz óra volt — fogadtatásról. Mi azonban szenvedők voltunk ebben: a tömeg körülfogott és a nem csodálatos »bemondásokkal« és »huzásokkal« sodort be a szállodába. Kár, hogy még nem csinálnak éjszakának idején az ilyen eseményekről filmfelvételeket.

Mondom, nem veszem sorra a passzusokat. Csak megkérdezem: valahányszor Szegeden jártak a kék-sárgák, volt-e itt rendőri beavatkozás, volt-e sérülés, voltak-e botrányok, voltak-e tumultuozus jelenetek. Volt-e a piros-fekete színeknek olyan győzelme, amikor a krónikás azt adhatta volna cikke címül:

»X-et kórházba vitték, Y-t rendőrök markolták meg, Z-t a kapuba nyomták...« Volt-e Szegeden olyan mérkőzés, amikor botrányos és csunya mellékkörülmények lettek volna. A szegedi közönség is lelkesedik legényeiért, talán jobban akkor, amikor kék-sárgákkal állanak szemben, — de még sohasem rohant be a gyepre, még sohasem akart megütni egy-egy játékost. Pedig Szeged messzebb esik nyugattól, mint Szombathely. Főszerkesztő Uram, soha egy percig sem irtam, soha egy percig sem hangoztattam, hogy Szombathely nívója balkáni. Ellenkezően. Megállapítottam azokat a jelenségeket, amelyekből talán hasznót meríthetne Szeged. A kétezer éves város előtt leemelem kalapom. Csak talán egy kicsit túl elő volt készítve és felhangolva az emlékezetes találkozára.

És legyen meggyőződve Főszerkesztő Uram, a kék-sárgák nyugodtan eljöhetnek Szegedre, itt senki sem fogja a szemükre vetni a történeteket. Itt senki sem fog berohanni a pályára, itt nem fogják a tömegek szállodába sodorni a szombathelyieket. Csak éppen mindenki azon fog dolgozni, hogy a piros-feketék győzelmét hirdessék a rotációsok. Kikaptunk Szombathelyen. De talán még sem úgy, ahogy a kék-sárgák Szegeden. Hiszen akkor nem volt itt tumultus, sem rendőr, sem orvos, sem kórház, sem egy megáradt tömeg. Sem vitás gól. Csak 4:0.

Még egyet Főszerkesztő Uram. E sorok írója volt az, aki két év előtt, amikor Pesten az Üllői-úton megvertek 4:0-ra, megírta, hogy a piros-fekete színek akkor megbuktak. Megírta, hogy a kék-sárgák akkor sokkal jobbak voltak és megírta, hogy valamit tenni kell, ha nem akarunk Karakoszörccsög bajnoka lenni. Akkor valóban legyőzött Szombathely. De most — valljuk be lelkiismerettel — ezt nem lehetett írni. E sorok írója ezt írta:

»Nem azért dobant, nem azért fájt a szív, hogy rosszak voltunk, hogy nem tudunk, de azért, mert nem lehetett megmutatni, hogy tudunk-e. Mert küzdelem csak huszonegy percig volt.«

Főszerkesztő Uram, várjuk a további küzdelmeket. A piros-feketék főrbán vannak. Nézzük csak:

1922: 1:0.

1923: Szombathely nem kerülhetett szembe Szegeddel, mert már a kerületi bajnokságban elvérzett.

1924: 2:1.

1925: 0:4 (Budapest).

1926: 2:1, majd Bástya—Sabária 4:0 és végül 1927: 0:4.

Főszerkesztő Uram, főrbán vagyunk, ugy-e. Várjuk a küzdelmeket. És Szeged nem fog berohanni a gyepre. A piros-fekete színek győzelme várásában mély tisztelettel búcsúzom el.

Vér György.

Országos birkózóverseny Szeged bajnokságaiért. A vasárnapi számos sportesemény közül jelentőségében messze kimagaslík az a nagyszabású országos birkózóverseny, melynek startja maga köré gyűjti a magyar birkózó gárda színe-javát. A MAC, MTE, UTE és MTK krekkek indulása még Budapestben is nagyjelentőségűvé avatná e versenyt, amely kapcsolatban van két ünnepélyes aktussal is. Vasárnap délelőtt ugyanis a Magyar Birkózók Szövetségének déli kerülete tisztújító közgyűlést tart és ezen a közgyűlésen megjelennek a kerületi sportegyesületeinek összes képviselői is. A másik aktus a verseny keretében fog lezajlani, amikor a MBSz képviseletében Csillag Miklós főtitkár a jubiláns Zemkó Jánosnak a szövetség emlékplakettjét fogja átnyújtani. Zemkót egyébként a SzAK is meleg ünnepségekben fogja részesíteni 15 éves működése alkalmából.

Zenés disztorna. A Szegedi Torna Egylet (volt állami gimnázium) nagyszabású zenés disztorna-ünnepélyt rendez, melynek műsora

a következő: 1. Felvonulás, Himnusz. 2. SzTE közös szabadgyakorlat. 3. SzTE hölgyek szabadgyakorlata. 4. Polgári leányiskola szabadgyakorlata. 5. SzTE férfiak szabadgyakorlata. 6. III. kerületi polgári fiúiskola szabadgyakorlata. 7. SzTE férfiak nyújtógyakorlata. 8. III. kerületi polgári fiúiskola fapuskagyakorlata. 9. SzTE hölgyek svéd ritmikus gyakorlata. 10. SzTE férfiak és III. kerületi polgári fiúiskola korlátgyakorlata. 11. Elvonulás, Szózat.

4000 állóhely a SzAK-pályán. A SzAK nagyszabású pályaalakítási munkálatai ma újabb fordulóhoz érkezett. A klub vezetősége elhatározta, hogy tekintettel a mérkőzések iránt fokozódó érdeklődésre, az állóhelyet 4000 férőhelyre bővíti ki. A munkálatok ma reggel vették kezdetüket és olyanformán végzik, hogy a jelenlegi állóhelytöltést tizenegyesor soros lépcsőre vágják ki. Mihelyt a lépcsők teljesen kiszikkadnak, ami hosszabb időt vesz igénybe, cementtel öntik ki azokat.

Délmagyarország ping-pong csapata bajnokságában a KEAC győzött. Két napig tartó küzdelem után szerdán este befejeződött a csapatbajnoki ping-pongverseny. Délmagyarország bajnokságát a KEAC 23:13 arányban nyerte a Zrínyi-KAC előtt.

Özv. Deutsch Sámuelné, Deutsch Géza és József a maguk, valamint a rokonság nevében fájdalommal jelentik a legjobb fiu, testvér, illetőleg rokon

Deutsch Jenő

vasőnlő és lakatos mesternek

élete virágjában, 33 éves korában folyó hó 9-én történt gyászos elhunytát.

A megboldogult földi maradványait folyó hó 10-én, délután 4 órakor kísérik nyugalomra a Téglagyár ucca 4. szám alatti gyászházból.

Szeged 1927 március hó 9-én.

Béke poraira! 680

Külön villamos a Kálvária téri kiterőből.

Felhívjuk a vásárló közönség figyelmét, hogy raktárunkra érkeztek **eredeti angol** és legfinomabb **csef** gyártmányu

férfi szövetek

öltöny, felöltő, átmeneti kabátok és nadrág különlegességek,

sport-öltöny
ujdonságok

Fenti áruk

olcsó szabott áruk
mellett kaphatók.

Holtzer S. és Fiai

cég detail üzlete

Szeged, Hid u. és Kelemen u. sarok.

MORICZ ZSIGMOND és SIMONYI MÁRIA

szombat este LEÁNYEGYLET estélyén 9 órai kezdettel a TISZÁBAN vendégszerepelnek a